

Sygn. akt IV U 31/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 maja 2017r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Marzena Mazurek

po rozpoznaniu w dniu 12 maja 2017 r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania B. Z.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 15 grudnia 2016 r. Nr (...)

w sprawie B. Z.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

I. zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo B. Z. do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 01 grudnia 2016 r. do 30 listopada 2019 r.,

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. na rzecz B. Z. kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt IV U 31/17

UZASADNIENIE

Decyzją z 15 grudnia 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.57 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił B. Z. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wskazując, że u ubezpieczonej nie stwierdzono niezdolności do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożyła B. Z. wnosząc o jej zmianę i ustalenie jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu stanowiska podała, że od 25 lat jest uprawniona do renty z tytułu niezdolności do pracy. Ubezpieczona przeżyła bowiem operację guza umiejscowionego w prawym płacie mózgu, który spowodował częste ataki padaczki- nawet do kilku dziennie. Każde, nawet nieduże przemęczenie powoduje bóle głowy oraz ataki padaczki objawiające się krótkimi utratami świadomości. W związku z powyższym ubezpieczona nie jest zdolna do pracy zawodowej (odwołanie k.1 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując że zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 7 grudnia 2016r., która nie stwierdziła u ubezpieczonej niezdolności do pracy, a odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę tej decyzji (odpowieź organu rentowego na odwołanie k.2-3 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczona B. Z., urodzona (...) w latach 1992-2016 była uprawniona do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy (bezsporne). W ostatnim okresie, tj. od 1 grudnia 2012r. do 30 listopada 2016r., podstawę powyższego stanowiła decyzja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z dnia 23 listopada 2012r. (decyzja z 23 listopada 2012r. k.114 akt rentowych). W dniu 28 września 2016r. ubezpieczona złożyła do (...) Oddział w S. wniosek o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (k.116 akt rentowych). Organ rentowy skierował ubezpieczoną na badanie przez lekarza orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 17 listopada 2016r. ustalił, że ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy (orzeczenie lekarza orzecznika z 17 listopada 2016r. k.119 akt rentowych). Na skutek złożonego przez ubezpieczoną sprzeciwu od tego orzeczenia, została ona skierowana na badanie przez komisję lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 7 grudnia 2016r. ustaliła, że ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy (sprzeciw k.23 akt rentowych – tom dokumentacji medycznej i orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z dnia 7 grudnia 2016r. k.122 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 15 grudnia 2016r., Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (decyzja z 15 grudnia 2016r. k.125 akt rentowych).

Ubezpieczona ma 56 lat i wykształcenie średnie w zawodzie nauczyciela wychowania przedszkolnego, które zdobyła kończąc najpierw liceum ogólnokształcące, a następnie studium wychowania przedszkolnego. W zawodzie tym, tj. w oddziale przedszkolnym działającym w szkole, ubezpieczona pracowała przez 10 lat, w okresie od 1982 r. do 1992r. (wyjaśnienia ubezpieczonej k.41v akt sprawy, kwestionariusz dotyczący okresów zatrudnienia k.3 akt rentowych).

Ubezpieczona w 1991r. przeżyła operację naczyniaka tętniczo-żylnego mózgu. Od wielu lat ubezpieczona leczy się z powodu padaczki. Ataki z pełną utratą przytomności występują 3 razy do roku. Badanie EEG z listopada 2016r. wykazało napadowe fale ostre w okolicach potylicznych i skroniowych. W badaniu neurochirurgicznym i neurologicznym nie odnotowano objawów patologicznych, ogniskowych ani mózdkowych. Z zakresu neurologii i neurochirurgii ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy. U ubezpieczonej od 2001r. stosuje się, zalecone przez lekarza neurologa, leki przeciwdepresyjne i uspokajające z powodu stanów lękowych i depresyjnych. Od około 2 lat ubezpieczona leczy się u psychiatry z powodu stanów załamania z myślami samobójczymi. Występują u niej organiczne zaburzenia nastroju oraz otępienie lekkiego stopnia. Badania psychologiczne przeprowadzone w 1997r. wykazały istnienie u ubezpieczonej inteligencji poniżej przeciętnej $II=85$. Wyniki kolejnych badań Testem Inteligencji (...) (PL) ulegają systematycznemu obniżeniu. W ocenie biegłych, ma to związek z nadmierną męczliwością powodującą trudności w koncentracji uwagi, która jest obserwowana również podczas badania przez biegłych. Ubezpieczona wymaga pomocy męża przy wykonywaniu najprostszych prac domowych, co świadczy o obniżonym krytycyzmie. W stanie psychicznym ubezpieczonej nie nastąpiła poprawa. W związku z tym, ubezpieczona z powodu stanu psychicznego jest nadal, tj. od 30 listopada 2016r. do 30 listopada 2019r. częściowo niezdolna do pracy (opinia biegłych neurologa, neurochirurga, psychiatry oraz psychologa k.17-17v akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej B. Z. podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art.57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2016r., poz.887 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy (pkt 1), ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy (pkt 2), a niezdolność do pracy powstała w czasie zatrudnienia, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania zatrudnienia (pkt 3). Stosownie do treści art.12 ust.1, 2 i 3 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo

utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności odwołania ubezpieczonej od decyzji organu rentowego odmawiającej jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wymagało ustalenia, czy u ubezpieczonej nadal, tj. po 30 listopada 2016r., istnieje niezdolność do pracy, a jeśli tak, to jakiego stopnia jest ta niezdolność.

W tym celu Sąd zasięgnął opinii biegłych z zakresu neurologii, neurochirurgii, psychiatrii oraz psychologii. W ocenie tych biegłych, ubezpieczona jest w dalszym ciągu, tj. w okresie od 30 listopada 2016r. do 30 listopada 2019r., osobą częściowo niezdolną do pracy z powodu stanu psychicznego.

Analizując powyższą opinię Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona obiektywną i miarodajną ocenę stanu zdrowia ubezpieczonej. Wydanie tej opinii zostało poprzedzone analizą dokumentacji medycznej zgromadzonej w sprawie oraz badaniem ubezpieczonej. Opinia zawiera jasne wnioski i została w sposób odpowiedni uzasadniona. Zauważenia wymaga, że biegli dostrzegli u ubezpieczonej nadmierną męczliwość powodującą trudności w koncentracji uwagi, która rzutuje na obniżony poziom inteligencji. Biegli nie potrafili wykazać poprawy w stanie zdrowia ubezpieczonej w stosunku do stanu istniejącego przed 30 listopada 2016r.

W ocenie Sądu, powyższe ustalenia i wnioski płynące z opinii biegłych dają podstawy do przyjęcia, że ubezpieczona jest nadal częściowo niezdolna do pracy. Podkreślić bowiem należy, iż ubezpieczona posiada kwalifikacje uprawniające do podjęcia pracy w nauczaniu przedszkolnym. A zatem, mając na uwadze zdobyte wykształcenie i dotychczasowe zatrudnienie, ubezpieczona ukierunkowana jest na pracę z dziećmi. Ubezpieczona tylko w tym zakresie zdobyła doświadczenie zawodowe, gdyż żadnych innych prac nie wykonywała. Okoliczność ta powinna zostać wzięta pod uwagę przy ocenie, czy ubezpieczona jest niezdolna do pracy. Istniejące u ubezpieczonej organiczne zaburzenia nastroju oraz otępienie lekkiego stopnia powodują, że ubezpieczona nie jest zdolna do pracy z dziećmi. Biegli zauważyli bowiem, iż u ubezpieczonej występuje nadmierna męczliwość powodującą trudności w koncentracji uwagi. Nie budzi zaś wątpliwości, iż praca z dziećmi, zwłaszcza w wieku przedszkolnym, wymaga znacznego skupienia celem zapewnienia należytej opieki.

Wobec tego, że opinia zespołu biegłych pozwoliła na ustalenie okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, Sąd oddalił wnioski organu rentowego o dopuszczenie dowodu z opinii kolejnego zespołu biegłych z zakresu psychiatrii i psychologii (k.34 akt sprawy), tym bardziej że zarzuty organu rentowego zgłoszone pod adresem powyższej opinii stanowiły w rzeczywistości polemikę z ustaleniami poczynionymi przez biegłych (pismo k.36 akt sprawy). Podczas wyjaśnień informacyjnych ubezpieczona, przeciwnie niż twierdził organ rentowy, potwierdziła, że biegłe przeprowadzały względem niej badanie psychologiczno-psychiatryczne. Co więcej, okoliczność ta wynika z samej opinii, w której biegłe psychiatra i psycholog kilkakrotnie nawiązują do przeprowadzonego przez siebie badania.

W konsekwencji ubezpieczona spełniła wszystkie warunki do nabycia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję ustalając prawo ubezpieczonej do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na dalszy okres, tj. od 1 grudnia 2016r. do 30 listopada 2019r.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania Sąd oparł na podstawie art.98 §1 i §3 kpc. Wysokość wynagrodzenia pełnomocnika ubezpieczonej wynika z treści §9 ust.2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015r. poz. 1800 ze zm.).